

Verzoening en plaatsvervanging

In andere artikelen hebben we al stilgestaan bij dit onderwerp. Graag geven wij hierbij nog enkele gedachten door over het verschil tussen de uitdrukkingen 'een losprijs voor allen' (1 Tim. 2:6) en 'een losprijs voor velen' (Matth. 20:28).

Tussen deze beide Schriftplaatsen die zo sterk op elkaar lijken, bestaat een groot onderscheid. Dat is namelijk het onderscheid tussen de verzoening (1 Tim. 2:6) en de plaatsvervanging (of de plaatsbekleding) door Christus (Matth. 20:28). Toen Christus Zijn werk aan het kruis volbracht, werd God daardoor in alle opzichten volmaakt verheerlijkt en bevredigd. Op grond van dit heerlijke werk kan God nu aan elke zondaar Zijn genade en het heil in Christus aanbieden, en Hij doet dit ook van harte. Daarom laat Hij het ook tot elke zondaar zeggen: "Laat u met God verzoenen". De waarde van het volbrachte werk aan het kruis is toereikend, ja ruim voldoende voor alle mensen. En eenmaal zal op grond van deze verzoening zelfs de hele schepping van de zonde vrijgemaakt zijn, zoals Johannes de Doper het profetisch zo treffend mooi zegt: "Zie het Lam van God, dat de zonde van de wereld [Gr. kosmos] wegneemt" (Joh. 1:29).

Voor onze tijd geldt dat God, onze Heiland, wil dat alle mensen behouden worden en tot volle kennis van de waarheid komen (1 Tim. 2:4).

Maar Gods Woord spreekt er ook heel duidelijk en ondubbelzinnig over, dat slechts zij die door berouw en belijdenis van hun zonden en door geloof in de Heer Jezus Christus een beroep doen op de verlossing die in Christus is, ook daadwerkelijk behouden worden (Mark.16:16, Openb. 22:17b).

Een treffend beeld van deze beide zijden van het werk van Christus zien we in de twee geitenbokken die in het Oude Testament op de 'Grote Verzoendag' tot een zondoffer genomen moesten worden (Lev. 16:5 v.v.). De hogepriester moest allereerst de bok, waarop het lot voor de HEERE gekomen was, naderbij brengen, ten zondoffer maken en slachten. Dan moest hij zijn bloed tot binnen in het voorhangsel dragen, dus in het heilige der heiligen van de tent der samenkomst, en dat bloed éénmaal op het verzoendeksel en zevenmaal voor het verzoendeksel sprengen.

Deze bok, waarop dus het lot van de HEERE gekomen was, bevredigde al Gods heilige en rechtvaardige eisen en aanspraken met betrekking tot 'de onreinheden en de overtredingen van de kinderen Israëls, naar al hun zonden'. Dat was de verzoening voor het heilige, voor de tent der samenkomst, voor de hogepriester, voor zijn huis, voor de hele gemeente van Israël en voor het altaar dat voor het aangezicht des HEEREN is (Lev. 16:15-26a).

Op de tweede geitenbok was het lot geworpen van de weggaande bok, die ook wel Azazel heette. Nadat nu door het bloed van de eerste bok verzoening was bewerkt, zoals we zojuist zagen, moest de tweede bok naderbij gebracht worden. Dan moest de hogepriester Aäron zijn beide handen op de kop van de levende bok leggen, en daarop al de ongerechtigheden van de kinderen Israëls en al hun overtredingen naar al hun zonden, belijden en deze op de kop van de bok leggen. En dan werd deze tweede bok, die symbolisch met alle zonden van het volk Israël beladen was, naar de woestijn uitgelaten, dus weggezonden. Een onschuldig dier droeg plaatsvervangend de schuld, waarmee hij beladen was door de zondebelijdenis van Aaron. Zo moest deze bok op zich al de ongerechtigheden van de kinderen Israëls naar

een afgezonderd land, dat is een woest en onbewoond land, wegdragen opdat ze nooit meer teruggezien zouden worden (Lev. 16:20-22). Deze tweede bok is een beeld van de plaatsvervangende Christus voor allen die in Hem geloven.

In het Nieuwe Testament vinden we beide gezichtspunten van het kostbare werk van Christus, namelijk verzoening en plaatsvervangende, verenigd in Romeinen 3:22. De meeste handschriften lezen hier: "namelijk gerechtigheid van God door geloof in Jezus Christus tot allen [dat is verzoening] en over allen die geloven [dat is de plaatsvervangende of de plaatsbekleding].

De apostel Johannes schrijft in zijn eerste Brief, hoofdstuk 2 vers 2: "Jezus Christus, de Rechtvaardige, en Hij is het Zoenoffer voor onze zonden [plaatsvervangende], en niet voor onze [zonden] alleen, maar ook voor de gehele wereld [verzoening]".

Welnu, we lezen in 1 Timotheüs 2:6 dat te rechter tijd getuigenis gegeven is aan dat wonderbare feit, dat de Mens Christus Jezus Zichzelf gegeven heeft tot een losprijs voor allen. Op grond van het werk van Christus laat de genade van God nu aan alle mensen vergeving van zonden en het volle heil verkondigen. Toen Christus de hemel was binnengegaan, de Heilige Geest op de aarde was gezonden en het huis van God gevormd was, was 'de rechte tijd' aangebroken. Voordat de losprijs betaald was, kon deze genade van God niet verkondigd worden. Tot dat ogenblik heeft God vol geduld gewacht. Maar toen de verdorvenheid van de mens (niet slechts van de heidenen, maar ook van de Joden), ten volle openbaar was, werd de prijs van de verlossing op het kruis van Golgotha betaald, en ter rechter tijd is daarvan ook getuigenis gegeven. Dit getuigenis wordt nu in onze tijd - wonder van genade! - aan de hele wereld, aan alle mensen gericht.

Voor hen die zich nog graag verder willen verdiepen in dit mooie onderwerp, wijzen wij op:

- a. het prachtige artikel "Verzoening en plaatsbekleding" van J.N. Darby, opgenomen in jaargang 7, pag. 269-272 van ons blad.*
- b. De schitterende uitleg van Leviticus 16 in het boek "Verzoening" (lezingen over de Grote Verzoendag) van W. Kelly.*
- c. De beschouwing over Leviticus 16 in het boek "Synopsis, deel 1", pag. 225-234, van J.N. Darby.*
- d. De verklaring van Lev. 16 in het boek "Aantekeningen op Leviticus" van C.H. Mackintosh.*